
 BEHANDELING VAN GIARDIA-INFECTIES BIJ DE HOND

VRAAG

“In de praktijk komen we meer en meer hardnekkige infecties met *Giardia* tegen. Vaak bij aangekochte dieren (broedfokkerijen). Klassieke behandelingen leveren niet het gewenste resultaat op. Wat is hiervan de oorzaak en hoe kan men dit aanpakken?”

ANTWOORD

Giardia-infecties bij de hond kunnen behandeld worden met fenbendazole (50 mg/kg p.o., drie tot vijf opeenvolgende dagen) of febantel 15 mg/kg in combinatie met pyrantel en praziquantel (drie opeenvolgende dagen) (<http://www.esccap.eu/elements/uploads/ESCCAP%20RL6%20NL%20Darmprotozoen.pdf>), Metronidazol wordt ook nog gebruikt (25 mg/kg oraal, 2 x per dag, gedurende 5 dagen), maar kan neurologische nevenwerkingen veroorzaken en zou kanker-
verwekkend zijn. Het gebruik van metronidazole voor de behandeling van giardiose is offlabel.

Er werd nog geen resistentie gerapporteerd van *Giardia* tegen deze producten bij de hond, hoewel resistentie tegen albendazole (Nash et al., 2001) en metronidazole (Lalle, 2010) wel beschreven werd bij de mens. Bij therapiefalen (i. e. de diarree geneest niet tijdens of onmiddellijk na de behandeling) moet rekening gehouden worden met co-infecties of een andere oorzaak van de diarree. Veel honden zijn immers asymptomatische dragers (Claerebout et al., 2009; Dupont et al., 2013) en kunnen ook positief testen voor *Giardia* bij andere oorzaken van diarree.

Zelfs na een ogenschijnlijk succesvolle behandeling hervallen honden met giardiose vaak na een korte periode van genezing. Enerzijds zijn de gebruikte producten niet 100% werkzaam en anderzijds treedt vaak herinfectie op door opname van cysten uit de omgeving. Daarom geven veel dierenartsen standaard een tweede behandelingskuur. Er zijn geen studies gepubliceerd over het ideale interval tussen de twee behandelingskuren. In de praktijk varieert dit meestal tussen vijf dagen en twee weken.

Hygiënische maatregelen zijn belangrijk om herinfectie vanuit de omgeving te verminderen en het risico op recidieven te verkleinen. Een behandeling gecombineerd met hygiënische maatregelen kan een *Giardia*-infectie onder controle houden (Saleh et al., 2016), hoewel hervallen zelfs bij doorgedreven maatregelen mogelijk blijft (Fiechter et al., 2012). Propere drink- en eetbakken gebruiken, het dagelijks wassen van de perianale regio en staartbasis van de hond om aangehechte cysten te verwijderen en het dage-

lijks verwijderen van de stoelgang (de uitgescheiden cysten zijn onmiddellijk infectieus) zijn maatregelen die de feco-orale transmissie van cysten kunnen verminderen. De verharde omgeving, bijvoorbeeld een terras, moet grondig gereinigd worden, zeker na defecatie. Daarna laat men het gereinigde oppervlak drogen, want *Giardia*-cysten zijn gevoelig voor uitdroging. Hitte is eveneens letaal voor *Giardia*-cysten. Hokken en buitenloop kunnen na het reinigen behandeld worden met stoomreiniging, gevolgd door drogen. De hondenmand kan gereinigd worden met een stofzuiger met stoomfunctie. In kennels kan eventueel desinfectie met quaternaire ammoniumpreparaten toegepast worden, maar enkel in open lucht of in een goed geventileerde ruimte (waarin geen dieren zitten!). Achteraf moet goed gespoeld worden, gevolgd door drogen. Bleekwater is hiervoor niet geschikt; *Giardia*-cysten zijn niet gevoelig voor chloor.

Nieuwe pups of kittens worden na aankomst in een nieuwe omgeving waar reeds andere huisdieren zijn, het beste in quarantaine geplaatst en getest (<http://www.esccap.eu/elements/uploads/ESCCAP%20RL6%20NL%20Darmprotozoen.pdf>).

REFERENTIES

- Claerebout E. et al. (2009). *Giardia* and other intestinal parasites in different dog populations in Northern Belgium. *Veterinary Parasitology* 161, 41-46.
- European Scientific Counsel Companion Animal Parasites (ESCCAP). Richtlijn N°6. Bestrijding van darmprotozoën bij hond en kat. <http://www.esccap.eu/elements/uploads/ESCCAP%20RL6%20NL%20Darmprotozoen.pdf>
- Dupont S. et al. (2013). Enteropathogens in pups from pet shops and breeding facilities. *Journal of Small Animal Practice* 54, 475-480.
- Fiechter R. et al. (2012). Control of *Giardia* infections with ronidazole and intensive hygiene management in a dog kennel. *Veterinary Parasitology* 187, 93-98.
- Lalle M. (2010). Giardiasis in the post genomic era: treatment, drug resistance and novel therapeutic perspectives. *Infectious Disorders Drug Targets* 10, 283-294.
- Nash et al. (2001). Treatment of patients with refractory giardiasis. *Clinical Infectious Diseases* 33, 22-28.
- Saleh B. S. et al. (2016). Development and evaluation of a protocol for control of *Giardia duodenalis* in a colony of group-housed dogs at a veterinary medical college. *Journal of the American Veterinary Medical Association* 249(6), 644-649.

Prof. dr. E. Claerebout,
Vakgroep Virologie, Parasitologie en Immunologie,
Faculteit Diergeneeskunde, UGent,
Salisburylaan 133, B-9820 Merelbeke

BOETE VOOR HET NIET-CASTREREN VAN EEN ADOPTIEHOND ?

VRAAG

“Een klant van mij heeft via een asiel in Wallonië een reu geadopteerd in 2016. In het adoptiecontract staat dat ze de hond moeten laten castreren. Er is medisch of gedragsmatig geen enkele reden om de hond te castreren en de eigenaars willen dit ook niet laten doen. Nu eist het asiel 500 euro boete.

Zijn zulke eisen rechtsgeldig?

ANTWOORD

In het adoptiecontract in casu staat een boetebeding, namelijk dat 500 euro boete moet betaald worden aan het asiel in geval van het niet-voldoen aan de opgelegde verplichting van castratie.

Het adoptiecontract is een rechtsgeldig contract, door beide partijen (asiel en adoptant) ondertekend. Boetebedingen zijn in beginsel geldige bedingen. Wel kan de rechter overmatige boetebedingen verminderen. De vraag of het bedrag in casu overmatig is, kan niet zomaar op algemene wijze worden beantwoord. Immers een dergelijke ingreep laten uitvoeren kost al snel meer dan 200 euro. Dus de beoordeling of het bedrag van 500 euro in casu al dan niet overmatig is, kan ook wat afhangen van het persoonlijk aanvoelen van de rechter.

Boetebedingen zijn ongeldig indien ze betrekking hebben op een verplichting die strijdig is met dwingende bepalingen van een wet. Een dergelijke wet is de Dierenwelzijnswet van 1986. Mocht daarin staan dat castratie bij honden verboden is, dan is samen met de verplichting om te castreren meteen ook het boetebeding dat de verplichting om te castreren kracht bij-

zet, ongeldig. Evenwel laat artikel 17bis van de Dierenwelzijnswet bepaalde ingrepen met het oog op de beperking van de voortplanting van dieren toe. Deze ingrepen moeten bij Koninklijk Besluit worden vastgesteld, en dit is gebeurd in het Koninklijk Besluit van 17 mei 2001. De castratie van honden staat op de lijst van toegelaten ingrepen. Aldus is het boetebeding in overeenstemming met de Dierenwelzijnswet.

In geval van een boetebeding kan degene ten voordele van wie dit is bedongen, kiezen ofwel voor de uitvoering in natura van de verplichting, ofwel voor de betaling van de boete. De twee zaken allebei vragen kan evenwel niet. Het asiel heeft in casu gekozen voor de betaling van de boete en dit houdt in dat indien de boete wordt betaald, de hond niet hoeft gecastreerd te worden. Indien de boete niet wordt betaald, heeft het asiel de keuze om voor de burgerlijke rechter ofwel te eisen dat de hond wordt gecastreerd, ofwel dat de boete alsnog wordt betaald.

Ook in Vlaanderen is het gebruikelijk dat de verplichting van castratie van een hond in een adoptiecontract wordt opgelegd. Daar wordt evenwel meestal aan toegevoegd “tenzij dit om medische redenen af te raden is voor het dier”. Voor een dergelijke verklaring kan de dierenarts zorgen. Misschien dat het asiel hiermee ook zal instemmen in het geval van de vraagsteller, ofschoon het adoptiecontract in casu deze uitzondering niet voorziet. Overigens, in Vlaanderen ontbreekt doorgaans een boetebeding in een adoptiecontract.

Prof. dr. G. Van Hoorick,
Bestuursrecht en Milieurecht,
Faculteit Recht en Criminologie, UGent,
Universiteitstraat 4, B-9000 Gent